

miután megküzdöttünk az előszobában élénken mozgolódó óriási vizslával (a Dani nevű morózus eb a orosz nyelvek szerint Fehér Dánielről kapta a nevét), elfoglaltuk helyünket a tetőtéri szobában. Az előadások a növényársulástan alapjai mellett érintették a geobotanika történetét, a különböző mintavételezési, módszertani, adatfeldolgozási kérdéseket. Részletes áttekintést kaptunk a hazai botanikusok (köztük az erdész-botanikusok) szakmai munkásságáról, de Pista bácsi nem riadt vissza egy európai kitekintéstől sem, így a svájci, német, cseh, lengyel, finn, délszláv és orosz fitocönológiai és erdőtípológiai iskolákról és munkákról is sok információhoz jutottunk. Vizsgafeladatként egy-egy hazai erdőtársulás-csoport feldolgozását kaptuk, s beszámolóinkat a csoport tagjai előtt kellett megtartanunk. Pista bácsi az elhangzottakat – mint afféle levezető elnök – kiegészítette, összegezte, s mindannyiunk okulására felhívta a figyelmet a hibákra.

A hazai terepbotanika rendszerváltás utáni fellendülése, a „scientia amabilis” csipkerózsika-álmából történő feléledése Öt is megérintette. Ennek hatására megjelent néhány friss, Sopron környéki területet, illetve az Alpokaját érintő botanikai munkája. 1996-ban nagy lelkesedéssel vezette a fiatal botanikusok terepi programját a Soproni-hegységben és a Szárhalmi-erdőben, jól bírva a fizikai megpróbáltatást és ennek végén a közös sörözést is.

Egészsége ekkoriban azonban már megromlóban volt. Igazi terepi emberként ez kedvét is szegte, visszahúzó-dóvá, számunkra nehezen megközelíthetővé vált. Az 1990-es évek végén még részt vett a Soproni-hegységi flóramű előkészítésében, kiadatlan adatait, kommentárjait szorgalmasan gépelte és továbbította a szerkesztőknek. A rendszeres munkában azonban betegsége egyre inkább akadályozta, s a növénykatalógus összeállításának utolsó fázisában már nem tudott közreműködni. A nagy mű végül is 2004-ben jelent meg, ezt azonban Pista bácsi sajnos már nem érte meg.

Szakmai és emberi hányattatsáirai talán némi elégtételt jelentett a 2000 szeptemberében a Nyugat-Magyarországi Egyetemen átadott dr. honoris causa cím. Az egyetem, mely egykor eltaszította, tiszteletbeli doktori cím adományozásával ismerte el szakmai és oktató munkáját. 2001-ben megkapta a hazai tudósoknak adható legrangosabb elismerést, a Széchenyi-díjat is. A tiszteletbeli doktori elismerés átadása alkalmából írt gratuláló sorokra Pista bácsi már remegő kézzel megírt lappal válaszolt, s végül 2002 januárjában fekete keretes lapot hozott a posta, hirdelve: eltávozott közülünk Dr. Csapody István erdőmérnök, botanikus.

Kedves Pista bácsi! Emlékét megőrizzük!

**Szomorad Ferenc
Tímár Gábor**

Harc az erdőkért

Az erdők védelme az egyik legfontosabb lépés az üvegházhatás elleni védekezésben. A tekintélyes világszervezet, a WWF szerint a káros gáz kibocsátások 20 százaléka összefüggésbe hozható az erdők kivágásával. Jelenleg Bangkokban tárgyalják azt a jelentéstervezetet, amely pótolná a Kyotói Egyezmény utáni időszak hiányát, és végre bekerülne a koppenhágai dekrétumba a világ erdeinek fokozott védelme.

Jól tudjuk, a növények a légkörben lévő szénatartalmat elnyelik, s az természetes módon a fában, illetve a talajban marad. Az elnyelt szén azonban káros szén-dioxidként vagy más gázként távozik, hogy ha az erdőket kiirtják vagy háborgatják. Az angol kormányzatnak készült Stern-jelentés már jelezte a földhasználat változása, mint például az erdők kiirtása vagy az erdők eróziója, a szénkibocsátások 18 százalékaért tehető felelőssé. Abban az esetben, hogy ha melegebbé válna az éghajlat, akkor az erdők eróziója még nagyobb veszélyt jelent. Szakértők úgy vélekednek, hogy súlyos és visszafordíthatatlan változások állhatnak be bolygónk természetes, élővilágában, ha nem lesznek az erdők védelmében és pusztulásának megakadályozásában is hatékony lépések a káros gázok visszaszorítását illetően.

(www.greenfo.hu)

Nyílt levél

„Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Margittai Miklós Elnök Úr részére
Tárgy: panasz bejelentése

Tisztelt Elnök Úr!

Sajnálattal értesítjük Önt arról, hogy 2009. április 30-ai megbeszélésünk során történt megállapodásban foglalt ígérek csak részben valósultak meg. Nevezetesen a mezőgazdasági területek első erdőültetéséhez kapcsolódó kiegészítő beruházások, konkrétan a vadkár elhárító kerítések utólagos finanszírozási lehetősége maradt el.

Emlékeztetőül szeretnénk felidézni, hogy 2008 évben a falugazdászokhoz került át az erdőtelepítések kifizetési kérelmének beadása a többi területalappal jellegű támogatással együtt. A mellékletben felsorolt erdőgazdálkodóink

esetében azonban a jogszabály szerint az erdőültetések első kivételével együtt az első évben elszámolható kerítésépítési költségek – mint kiegészítő beruházások – nem kerültek a kifizetési kérelem részeként benyújtásra.

Gazdálkodóink a mulasztást a kifizetési kérelmeknek helyt adó határozat kézhez vételekor érzékelték. Megkeresésükre fenti megbeszélésünk során előterjesztettük azon kérésünket, hogy kivételes eljárás keretében utólag is finanszírozásra kerülhessenek ezen kiegészítő beruházások, mely kérésünkre az Elnök Úr és jelenlevő kollegái részéről pozitív választ kaptunk. Megállapodtunk arról, hogy az érintett esetekben rendes fellebbezés benyújtására ne kerüljön sor, hanem a jogi főosztályhoz csupán az érintettek névsorát és szükséges adatait juttassuk el. A mi részünkről ennek haladéktalanul eleget is tettünk.

A jogi főosztály részéről ezt követően az a visszajelzés érkezett, hogy jogorvoslati kérelmünk hivatalos formában történő benyújtására mégis csak szükség van, mely kérésnek mi szintén haladéktalanul eleget tettünk.

Hosszas várakozás után 2009 év végén valamennyi fellebbezésünket elutasította a jogi főosztály.

A történeteket, az eljárást és azok körülményeit rendkívül méltánytalannak érezzük, mind a magunk, mind ügyfeleink vonatkozásában, miután – azt hiszem joggal – becsapottnak érezzük magunkat.

Kérem Elnök Urat, saját hatáskörében eljárva – ígéretüknek megfelelően – szerezzen érvényt a megállapodásunkban foglaltak maradéktalan betartásának.

Válaszát és mielőbbi intézkedését várva:

Tisztelettel:

Asztalos István
Szabó Nándor
Mihók István

Nyírbátor, 2010. január 19.”